

Aswoensdag

Onder de sintels
in mijn eigen afgebrande as
gaat vuur schuil,
merk ik pas
nu ik mij heb gebrand.

Vuur
dat eens liefde was
en toch weer worden wil
godbetere
wat zal ik anders weten
dan bemind te zijn
en lief te hebben,

nieuwe waarheid
uit het oud verhaal
steeds weer
alleen bij nacht onthuld
dan in het licht
van Gods geduld

onder de sintels
waar ik aan mijzelf raak
opgebrand

Sytze de Vries

Aswoensdag vormt een groot contrast met de uitbundigheid van de carnavalsdagen. Buiten is het kaal, schraal, koud en nat. Maar in planten en bomen is het nieuwe leven volop in ontwikkeling.

De veertigdagentijd nodigt uit om naar binnen te keren. Niet als navelstaren maar om te zien wat losgelaten en opgeruimd kan worden. Om met een nieuwe

blik naar de wereld te kijken, de wereld dichtbij en ver weg en je open te stellen om aangeraakt te worden en in beweging te komen.

Het lichaam van stof, stof van de aarde.
Geen geest, geen ziel, geen adem.
Stof zo licht als de wind, die het wegblaast waarheen het wil.

De mens van stof, stof van de aarde.
Stof dat de aarde vruchtbaar maakt.
De mens van stof, een plek voor geest, ziel en adem.

Een ritueel met stof, stof van de aarde.
Het kruis dat jou aanraakt en vertelt over vergankelijkheid en een nieuw begin.
Toos Scheen

Vernieuw in ons, o God,
uw liefde, lentelicht.

DE OPEN HOF

Herstel ons naar uw beeld en strijk
het kwaad uit ons gezicht.

Beadem ons, o Geest,
met wondelijke kracht,
dan opent zich het leven weer,
een bloem in volle pracht.

Geef ons, o Christus, deel
aan levenslange geluk.
Gedoopt in U, een nieuw bestaan
dat slaat geen dood meer stuk.

Drie-enig God, vervul
wat U ons hebt beloofd,
na al ons zoeken U te zien,
dan staan wij oog in oog.

Lied 858, Liedboek, Zingen en bidden in huis en kerk.

Dorine Keizer